

HEROIS GENE ROSI D. D. FRANCISCI

DE ACEBEDO, MARIS MON-
tanni loci classi præfecti, & Ordinis fulgentis-
simi de Alcantara equitis, Encommen-
doque de Puebla condecora-
ti, summarium elo-
gium.

PER LICENTIATVM
*D. Benedictum Tebarem, classis Oceani Au-
ditorem generalem, & in pace Augusta
Viceprætozem.*

CVM LICENTIA.

GRANATÆ, Ex Typographia Martini
Ferdinandez. M. DC. XXIII.

HEROIS

GEORGE

D. B. FRAVANCIST

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

APPROBATIO.

LEGI hoc summarium Elogium à Licentiato D. Benedicto Tebare compositum, quod varia, neque inutuli eruditione confertum est; nihil verò continet Christianæ Fidei ac moribus contrarium. In Collegio Societatis I E S V Granatæ, die 18. Martij, anno 1623.

Petrus de Hojeda.

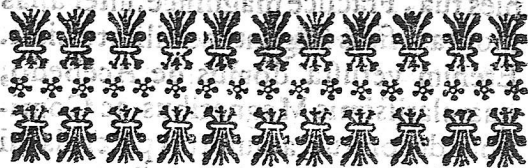
L I C E N C I A

VISTA por el Doctor don Geronimo de Montoya, Prouisor de Granada y todo su Arçobispado la correccion y aprobacion del Padre Pedro de Hojeda del Colegio de la Compañia de I E S V S desta ciudad, dio licencia para que se pueda imprimir este sumario elogio, y assi lo mandò. En Granada a diez y nueue dias del mes de Março de mil y seiscientos y veinte y tres años.

El Doctor Montoya.

Por su mandado.

L. Gregorio Ruyz Auendaño. N.

CAPVT PRIMVM

ARMA, ET LEGES

principium, custodiaque reipublice

sunt, & alterutrum decus postea

ritati gignit.

R M I S, & legibus in

gentem reipublice mo-

lem niti testatur Iustinia-

nus Imperator, quorum

tutamine Romanos, nō

solum terrarum orbem

subegisse, verum etiam quæ sita imperia

foelicissime conseruasse: Maximè enim

alterutrum, alterius auxilio eget. Siqui-

dem regnum, leges, & iustitiam con-

temnens, seu re militari deficiens faci-

le corruet. Quamlibet harum artium

Imperatoris, seu Iureconsulti, & orato-

ris locare homines in amplissimo dig-

nitatis gradu affirmat. Tullius: ab hoc

enim pacis ornamenta retinentur, ab

illo belli pericula repelluntur. Proge-

nies

*L. I. C. de Iustinia
neo. C. conserman-
do.*

Machab. I. cap. 8.

*Cicero (P. Mure-
na.*

nies tua, Frācisce magnifice, inter alias
montani situs fulgenti nobilitate niter.
Etenim vetusta domus de Acebedo,
quæ clarissimis Magnatibus, ac Comi-
tibus decoratur, atavis tuis paternis ini-
tium dedit. Ex matris vero Bracamont-
tis prosapia, tot numeras patritios vi-
ros, quot processerunt capita. Verum si
à maiorum proceribus prospere nō des-
cenderes, Illustrissimi patrui tui D. D.
Ioannes Baptista de Acebedo, & D. D.
Ferdinandus de Acebedo (quorum pri-
mus coelestia Regna transmigravit, al-
ter viuit, viuatq; Nestoreos annos) no-
men, & genus tuum perpetua laude, &
splendore valerent efferre. Addepol
D. D. Ioannes Baptista de Acebedo,
propter morum probitatē profundam
humilitatem, scientiarum peritiā, &
alias excellentes animi dotes, Episco-
pus Pincianus, Indorum Patriarcha, &
hæreticæ prauitatis supremus quæstor
electus fuit, simulque summi prætorij
præfecturam meruit. At D. D. Ferdinā-
dum de Acebedo præmaturæ pruden-
tiæ fama, Comitatus natura insitæ, gra-
tæ indolis grauitate conditæ, bonum,
& equum appetentis, iuris vtriusq; so-
phiæ plurimūq; virtutum meritis, incly-
tæ Inquisitionis quæstorē, deinde Ofo-
mensi Episcopatu insignitum, & ad Bur-
gorum Archiepiscopatum promotum,
quæ-

L. 2. §. 1. *Diuus August. vers. & ideo. ff. de orig. iuris.*

1. *Mach. cap. 1.*

2
quaesitum rogatum ad Regij Senatus
Castellæ maximum præfecturæ fasti-
gium, circumspectæ iustitiæ ratio pro-
uexit. Honores siquidem non peti, sed
dari solere, ex Hadriano Imperatore,
scripsit Pomponius Iureconsultus. Ni-
mirum si antiquissimæ tuæ stirpis aucto-
ritatem, & decus attulerint hi duo præ-
stantissimi præsules, quandoquidē eos
complecti filios vniuersa Hispania mi-
rum in modum gloriatur. O parentes
felices, qui duos Præsides procreastis!
Felix patria, in qua diuina sorte nasci
contigit! Felix sæculum, cui Heroës
omni virtute præditi ad rempublicam
gubernandā inditi sunt! O virtutis pul-
chritudo, quam semper honoris elogiū
insequitur! Vti Mathathias clarissimus
vir in extremo vitæ exitu Simonem fi-
lium, consilio & prudentia ornatum,
Dei populo rectum gubernatorem ex-
pressit, Iudam vero Machabæum, ex
iuuentute viribus exercitatum, militiæ
Principem expedire: ita Philippus Ter-
tius potentissimus Monarcha Illustris-
simis patruis tuis Castellæ regimen cō-
mendauit: te vero viginti quatuor an-
norum adolescentē ex eodem auo prog-
natum, animi tui magnitudine, robo-
reque constantem, littorū montanorū
classi præfectum designauit. Apud an-
tiquos namque Romanos, nulla ætatis
ratio.

ratione habita; prout quisque virtute ante ibat; honoribus afficiebatur. Imperatorem sustulere Scipionem Africanum viginti quatuor annis; Alexander Macedo adhuc pupillus prælij certamina experiri coepit: Nec mirum cum triginta, & tria annorum omnium nationum victor constitisset.

Cicero Philip. 5.
 Livius lib. 6. dec. 3.
 Alcar. antiquitat. Rom.
 Cicero Philip. 5.
 Iustm. Historia eius, lib. 12.

CAP. II.

Ars Imperatoria, natura, doctrina, & usu componitur.

IN arte Imperatoria tria spectari, si-
 cut in cæteris docet Tullius, naturā
 nempe, doctrinam, & usum; si nondum
 rationis lumine radiante; quadam natu-
 ræ vi rei militaris flagrabas deside-
 rio. Non ne faustissimum fuit prælagiū
 te insignem Ducem evasurum? Habet
 in se generosus animus, inquit Seneca,
 quod concitatur ad honesta, neminem
 excelsi ingenij virum humilia delectat.
 Ab in teunte ætate politioribus mûs
 institutus; etsi cuiuscumq; scientiæ præ-
 ceptis maximè proficiebas, genius tuus
 sublimis arma bellica anhelabat, eo-
 rumque exercitio plus impendio gau-
 debat, semper Minervæ Martem præ-
 ferendo, & quo te fata vocabant sequi-
 tus, expeditionem Mediolanensem pro-
 fectus, ex ordinario stipendio, ob res be-
 ne gestas, viginti aureorum incremen-
 to fuisti donatus: & in bello Bercelli
 sagminibus ardentè pugnantibus au-
 dacter hostes adorsus fortiter decertas-
 ti: Cuius rei causa equitum dux fuisti

Ma ach.

L. 5. tit. 23. par. 2.
 Cic. pro lege Ma-
 nilia.

Sen. lib. epist. 32.

olier

4 P

crea-

Sen. ad Lucilium. creatus. Tenenda est via, inquit Seneca, quam natura præscribit, illam sequentibus omnia facilia, & expedita sunt, contra illam viuentibus non alia vita est, quam contra aquam nauigantibus. *Linus lib. 2. dec. 3.* Scipio Affricanus in ipsa pueritia maius humano fastigio, quid prætulit: is patrem faucium, & captiuum ab hostibus redemit, & post Cannensem cladem iuvenes de deferenda, vrbe titubantes, super eos stricto gladio eam se ab Annibale protecturos iurare coegit. Iacomus Aragoniæ Rex cui belli assidua exercitatio debellatoris insigne nomen peperit, animosæ indolis præmaturè specimen exhibuit. Is enim religiosissimus Princeps, dum pueros iuglans fallere solet, nondum decennio ætatis elapso certaminis aleam subire cœpit, multoties periclitando, quo prædixit se multis superiorem ducem fore. Verum si bonam indolem, alacre, ingeniū comitetur, beatum, quid existimatur, paucis desuper concessum. Ingenium tuum in ratiocinando, & percipiendo subtile, & perspicax est, in dissoluendis difficultatibus expeditum, verum à fucato ocyè discernens, laboris amicum: at qui optimam mentem habet, ex sententia Euripidis, vates bonum consiliū est. Quare magna suauitate omni scientiarum studio coniungis animum, principia,

cupia, & terminos apprehendis, præcipue rei militaris, & nauigandi artis. Nā singulari affectu astrorum influentias specularis, magnetis occultam vim, prodigiosos maris fluxus, & refluxus, poligradus, & altitudinem, cuiusque ventus speciem, pluraque Astrologiæ, & Geometriæ præcepta addiscis, historiæque libris adamussum incumbis.

CAP. III.
Imperatori doctrina maximè conuenit.

Philippus Macedo maximè commēdauit Alexandro filio, vt omni conatu literarum sopheriæ insudaret, ne in multis sicut illi euenerat ab erraret. Cuius præcepti Alexander adeò fuit tenax, vt sub Aristotele, per quinquenniū exacta pueritia erudiretur. Qui cum à quodam familiari animaduerneretur, indecens esse cum Diogene strictam necessitudinem habere, serio dixit, si non essem Alexāder Diogenes esse vellem. Tantiq; se facere iactabat philosophiā, ac naturalem historiam didicisse, quanti omnes nationes breui tempore profligasse. Ille Geometriæ rudimenta, adeò percalluit, vt mundus, cuius dominationem ambibat exiguum auspicaretur. Scipio Affricanus minor, tam elegans liberalium studiorum, omnisq; doctrinæ, vt inquit Velleius, & auctor, & admirator fuit, vt Pollibium, Panætiūq; excellentes ingenij viros domi, militiæq; secūto habuerit, semperq;
aut

Iustinus, lib. 12.

*Alexander ab
Alex. lib. 3. c. 7.*

Iustinus, lib. 12.

Sen. lib. 14. epis. 9

*Velleius Patercul.
lib. 1. sua historia.*

aut belli, aut pacis seruijt artibus, semper inter arma, ac studia versatus, aut corporis periculis, aut animū disciplinis exercuit. Achilles inter Græcos plures duces anteiuit, propter magistri Phænicis assiduā lectionē. Iulius Cæsar in re militari nulli secundus, artium liberalium doctrina, dicēdiq; faciēdia eminentissim⁹ fuit, adeo vt res inter diu gestas, notu scriberet, & elegantissimos commentarios cōficeret, simulq; quatuor notarijs dictandi copiā haberet. Maximilianus Imperator Regis nostri Catholici Philippi atauus militia maximè splendens, libros etiam eruditione fœcundos in lucem edidit. Quid moror si cunctos Imperatores, qui inter cæteros claruerunt, figillatim percurras, nullus fere, haud doctus, & eruditus inuenietur. Romani, qui bello, & pace rectam viuendi normā præscripsere, tribunū militū, nō solum bellandi virtute expertū, sed etiā omni literarū studioperitū quæritabāt: Rebātur enim nō virib⁹, aut velocitatibus, aut corporis celeritate res magnas geri, sed cōsilio autoritate & sentētia.

Historiam autem, in qua valde versatus es, magnæ utilitatis, ac necessitatis reputo, præsentēs enim casus præreritis, vt in speculo conspiciuntur. Nā raro hoc sæculo, aliquid exequendum proponitur, quod iam transacto nō eue-

CAP. IIII.

Historiæ notitia oportet exercitus ducem.

Gell. attic. lib. 3. cap. 17.

Aurel. Victor. de Vita Imperat.

Solin. lib. 12.

Suet. in eius Vita.

Illescas in Hist. Pont. 2. par.

Pomp. Lætus, de magistrat. Rom.

Veget. de re militari.

nerit imitandum. Non te prætereat, inquit sapiens, narratio seniorū, ipsi enim didicerunt à patribus suis, quoniam ab ipsis discas intellectum. Cuius sententiæ non immemor Paulus Iurisconsultus in obscuro casu interrogatus, quid faciendum, responso dato, sic Senatum censuisse resoluit. Historia etenim, vt tradit Cicero est temporum testis, lex veritatis, magistra vitæ, nuncia vetustatis. Equidē in ea insignes viri se se offerunt emulandi, memorabilia, & stupenda facinora obseruanda, in pace tuta consilia, in bello doli, & machinationes in his audacia, in alijs temperantia, & prudentia, incredibiles victoriæ, ab hoste affectata proditio, sed proditor odio habitus. Magnus Alexander proxima, quaque nocte, ante quam cum hostibus congregaretur, aliquod ex Homero exemplar amplectendū relegebat. Aiebat enim tam celebri disciplina ad res magnas aggrediēdas animum eius enixe concitari.

Eccles. cap. 10.

L. Filius. ff. ad leg. Corn. de falsis.

Cic. lib. 2. de orat.

Carmentis in rap. sodia, cap. 11.

L. 5. tit. 33. par. 2.

CAP. V.
*Eloquentia or-
nari interest Im-
peratoris.*

Eloquentia natura, & arte etiam flores cuius vis tanta est, vt memoriæ proditum sit Herculem rupium incolas, moribusque incultis, rudes, sermonis melode ad ciuilem vitam, communemque societatem in vrbes pelexisse. Pluresque elegantiæ loquelæ vicisse, quam armorum, & belli impetu. Vnde à Poetis

Tull. lib. 1. de orat.

*Quintus Curt. lib.
1. cap. 4.*

*L. 1. ff. de iust. &
iure.*

*Cap. Noli. Cap.
quid culpa. Cap.
apud veros 23. 7. 1.*

*L. 1. ff. de iust. &
iure.*

*L. ex hoc iure. ff.
eadem, c. 1.
finitione.*

*L. 9. tit. 5. Part. 2.
Proam. tit. 9. p. 7
Vbi Greg. cap. 7
lex contin.
Bald. C. plus va-
lere, dist. 1. 8.*

à Poetis linguae, catenae aureae fixae de-
pingebantur, quibus innumeros ille
ex auribus alligatos deducebat. Quod
confirmat Tullius monens, eloquen-
tia multas vrbes esse confutatas, plu-
rima bella resincta, sanctissimas ami-
citiis comparatas. Pyrrus dicere so-
lebat, plures vrbes Cinneam oratio-
nem subegisse, quam ipsum armis. Po-
tentissimo Darij exercitu, adeò mi-
lites Alexandri perterriti fuerunt, vt
nisi inuincibilis Monarcha efficaci ora-
tione eorum animos exciret, ante con-
flictum iam cedere parati erant.

S Almanticae Academicarum primae,
etiam legibus, & iurisprudentiae so-
lenter operam nauasti, in quibus Philo-
sophiae moralis locupletissimus the-
saurus reconditur. Cuius scientiae ra-
tione humana coercetur audacia, tu-
taque est inter improbos innocentia,
effraenatur ira, amatur continentia,
prudentia colitur, relucet fortitudo,
præualeat veritas, iustitia dominatur,
exulat mendacium, præmia merenti-
bus, poenae delinquentibus irrogantur,
pax conseruatur, iustum bellum moue-
tur: Denique ea rei militaris nerui
funditus substinentur. Etenim ex iu-
risprudentia illa saluberrima natura-
lia præcepta pro manant, honeste vi-
uendi, alterum non lædendi, ius suum

CAP. VI.

*Iurisprudentiā
profiteri, aut
eius præcepta
exercere, Impe-
ratori adeò est
necessaria, vt
absque iustitia
disciplina mili-
taris illico defi-
ciat.*

unicuiq; tribuendi. Pro manat lex, quā
Vlpianus Iureconsultus inuentum, ac
munus Dei appellauit, & Cicero Im-
perium, sine qua domus vlla nec ciui-
tas, nec gens, nec hominum vniuersum
genus stare, nec rerum natura, nec ipse
mundus consistere potest. Igitur si non
minus respublica potest sine lege viue-
re, quam sine mente corpus: vbi magis
lex desiderabitur, quam in belli strepi-
tu? qui tot cruenta damna, tot duras ne-
cessitates, tot intestina odia, tot tur-
pissima furta, tot detestabiles rapi-
nas, tot diras clades gignit. Alexan-
der seuerus, si quis miles de via, in ali-
cuius possessionem deflexisset, cum fus-
tibus eadi iubebat, & dum plectere-
tur, per preconem proclamari, quod
tibi non vis alteri ne feceris. Ostendens
disciplinam militarem, plurimum in
eo naturali præcepto stabilitam esse.
Quid enim interest milites magnis la-
certis, viribusque valere, instructosque
ad pugnam esse, & à duce temerario
gubernari, si illi obedientiam asper-
nentur, iste iustitiæ rationem non am-
plectatur. Quare, Cato Romanos allo-
quutus, nolite inquit existimare ma-
iores nostros armis rempublicam, ex
parua magnam fecisse, si ita res esset,
multo pulcherrimam eam haberemus,
quippe sotorum, atque ciuium, præ-
terea

*L. 1. ff. de inst. &
iure.*

*L. contra. C. de re
milit. lib. 12.*

*L. 2. ff. de legibus.
Cicero lib. 3. de
legib.*

*Cap. 1. distinctio-
ne 1.*

*Cato apud Sallus-
trium in oratione
in Catber. D. Au-
gust. de ciuitate
Dei, lib. 3. cap. 12.*

5
tērea armorum, atque equorum maior
nobis copia quam illis est? Sed alia
fuēre, quæ illos magnos fecere, quæ
nobis nulla sunt: domi industria, fo-
ris iustum imperium, animus in con-
sulendo liber, neque delicto, neque
libidini obnoxius. Pro his nos habemus
luxuriam, atque avaritiam, pu-
blice egestatem, priuatim opulentiam,
laudamus diuitias, sequimur inertiam,
inter bonos, & malos discrimen nul-
lum est, omnia virtutis præmia ambi-
tio possidet.

Certum est ad posternendam Car-
thaginensem Prouinciā, maximè
pro fecisse singularem Scipionis sancti-
tatem, vt refert Curtius, quippe qui
captiuas puellas præcipuæ pulchritudi-
nis barbaris restituerit, in conspectum
quidem suum renuens adduci. Cui
etiam magni fuit ponderis, ac momen-
ti bellissimā virginem captiuā Lu-
ceio Principi desponsatam illibatam
tradi præcipisse, simulque in gentē au-
ri, & argenti quantitatem, redemptionis
præmium in augmentum dotis. Quo
beneficio Luceius ingenue adstrictus,
deserta patria, cum mille, & quatuor
cētum equitibus Scipioni auxilio fuit.
Beneficium namque, generosos viros
compedibus, & catenis constringit.
Non ne Magno Alexandro hostes vl-

C A P. VII.
Imperatoris
virtus hostes
amicos red-
dit.

*Curt. cap. 6.
Linius lib. 7. de
cad. 2. c. 13. & lib.
6. de cad. 3. c. 1.*

*Linius lib. 6. de
cad. 3.
Iul. Front. cap. 21.*

*Veget. lib. 2. de
cons. Alex.*

tro se subdidere, quoniam venustissi-
mam virginem viro restitui iussit no-
lens in præsentiam suam ad ferri? Qui
superato Dario, virgines Persarum, fi-
liasque, & uxorem Reginas, tam sancte
habuit, quam si eodem quo ipse, paren-
te genitæ fuerint, summaq; cura ei fuit,
nequis captiuo corpori illuderet.

*S. Basil. de leg. li-
bris gentil.*

*Iulius Frontinus,
Strat. lib. 2. c. 11.*

Quint. Curt. lib. 3.

CAP. VIII.

*Citius diluitur
exercitus luxu-
rie & ocio, quā
contrario alio
pugnacissimo,
& numero su-
periore.*

AT vero Annibalis exercitum ad-
uersus omnia mala, sapè, ac diu
durantem, bonis in expertum non per-
didere voluptates, ac deliciæ immodi-
cæ Capuanæ? somnus enim, & vinum,
epulæ, & scorta, balneaq; & ocium cō-
suetudine blandius, ita enervarunt cor-
pora, animosq; inquit Liuius, vt magis
deinde præteritæ victoriæ eos, quam
præsentis tutarentur vires, maiusque
id peccatum ducis apud peritos artis
militaris habitum, quam quod non ex
Cannensi acie, protinus ad urbem Ro-
mam duxisset. Illa enim cunctatio dis-
tulisse, victoriam potuit: hic error vires
ademitte ad vincendum. Itaque hercle,
veluti si cū alio nouo exercitu à Capua
exisset, nihil vnquam pristinae discipli-
nae tenuit. In eodē Capuano loco Carō
lo octauo Gallorū Regi Neapolitanum
Regnum præoccupanti idem euenit. Nā
ex eius potentia magnus Turcca Baiā-
cetes, tantum metus conceperat, vt
breui Imperium delendum trepidaret

Liuius lib. 3. dec. 2.

Lucius Florus lib.

2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

lib. 2. cap. 6.

& Al-

& Albanæ, & Macedoniæ præfecti arcibus, eas defererent, sed eius exercitus luxurie, & lascinia bachatus effeminatè dissolutus, & morbo Gallico, vt traditur infectus fuit. Bella gentium legimus superasse, quam plurimos, inquit Sanctus Petrus Chrysologus, quos tamen carnis pugnam legimus non vicisse. Et audiuius eos dedisse delicijs pectora, qui dorsa hostibus non dederunt. Ideo Romani consulto decreuerunt, legionis præfectum, cui legato absente totus exercitus parebat, iustum diligentem, ac sobrium eligi. Valde enim referre putabant, his virtutibus ornari, qui alijs præesse deberet. Neque enim exercitum potest continere, qui se ipsum non continet, inquit Tullius, neque seuerus esse in iudicando, qui alios in se seueros esse iudices non vult. Refrænet ergo libidines Imperator, spernat voluptates, iracundiam teneat, coerceat auaritiam, & cæteras animi labe repellat. Nam quo pacto militum crudeles neces, illicita latrocinia facta, incendia ex proposito immissa, & alia id genus compescet, si ipse homicida, prædator, nefarius raptor, & incendiarius sit? Qua etiam ratione miles Centurioni, Centurio Tribuni, Tribunus Legati, Legatus Consulis, magister equitum Dictatoris parebit imperio, si dux fas,

D. Petrus Chrysologus, serm. 41. de ieiunio & elemosina.

Pomponius Letus de mag. Rom.

Cicero in paradoxis.

Linus, lib. 4. cap. 8.

Valer. Max. lib. 6 cap. 2.

ac nefas confundens sine ordine pugnet, fidem foederitatis, ac hostibus frangat, bonorum inimicus, sceleratorum amicus sit, leuia delicta seuerè puniat, in atrocibus conniueat, exceptionem personarum habens omnia pro libito, & sine lege gerens. Quid magis militū obsequium apud Romanos fanciuit, quam memorabile, & iustum Manlij Torquati facinus, qui vnicum filium, quod prouocatus à Geminio Merio duce Tusculanorum ad dimicandum cōtra edictum patris descenderet, caput hostis, speciosa hercle spolia referentē in conspectu exercitus virgis cæssum percussit. Vnde Paulus Iureconsultus docuit, disciplinam castrorū antiquiorem Romanis fuisse, quam charitatem liberorum. Nec Manlius filius asperam patris sententiā detrectauit, nam exercitu pro se aduersus patrem seditionē parante, negauit tanti esse, quenquam, vt propter illum disciplina corrumpetur, & obtinuit, vt ipse puniri pateretur. Sciebat enim vterque edicta ducū inuiolabiliter custodienda, & qui eorū mandata non seruaret, aut rem prohibitam faceret, vt probat Iureconsultus, etiam si res bene cesserit capite puniendum. Aliter autem dissimulato supplicio, quilibet eo exemptum fore affectaret. Piso autem Affricam missus militū

coer-

*L. Post liminium.
§. filius quoq; ff.
de cap. & post.*

*L. 3. §. in bello. ff.
de re militari.*

Appianus de bel-

lo Punico.
Iulius Frontinus
Stratag. lib. 4. c. 1.

Plutarch. de fort.
& virt.
Alex. orat. 2.

coercitionem despiciens, ocio rapinis,
& avaritiæ assuetorum, disciplinam mi-
litarem subuertit, quorum multos, nisi
Scipio militia exauctoraret, aliosque
gravi oratione castigaret, nunquam in
sua potestate haberet. Epicatres de re
militari differens exercitum esse ait,
quasi quoddam animal homini per si-
mile, cuius caput sit Imperator, acies
instructa pectus, ac thorax, pedites ma-
nus, equites autē pedes: & sicut in cor-
pore conturbato, commotoque capite
membra reliqua nullum officium rec-
tè præstare possunt, sic perturbato Im-
peratore, exercitus omnis fluctuet, peri-
clitetur, ac pereat necesse est.

Sap. cap. 6.
Proverb. cap. 21.
Plutarch. in apoth.

M Eliorem esse sapientiam, quam
vires, Salomon diuine statuit, &
virum prudentem, quam fortem, ac vr-
bem altis muris circumdatam: vndique
expertis militibus vallatam vnus sapiē-
tis industria desolatam obruiisse. Cu-
ius thesis veritas Themisthoclis exem-
plo comprobatur, qui Xerxem mille
millium hominum contra Græcos du-
centem, suo consilio, & prudentia de-
bellauit. Hinc inde dicebat Philippus
Macedo. præstantiorem esse exercitum
ceruorum, imperante leone, quam leo-
num imperante ceruo. Sempronius
Gracchus, cum ei feruorum exercitus
datus esset, breui effecit iusta viuendi

CAP. IX.
*In Imperatore
excellit pruden-
tia audaciam.*

Livius lib. 4.
dec. 3.

norma, exercitationeque, ut nemo obs-
 curi sanguinis memor, in acie essent
 præsidio suis hostibus terrori. Nec nos-
 træ leges Partitarum huius doctrinæ
 oblitz fuere, quandoquidem inter exi-
 mia ducis encomia præcipuè sapientiã
 exegere. Scipio Africanus, qui cū Anni-
 bale foedus ferire aspernatus, eum su-
 perauit, & Carthaginem Romæ tribu-
 tariam fecit, & ob excellentem fortitu-
 dinem Deorum semine natus credeba-
 tur, cum ab aliquibus detraheretur se
 parum pugnacem esse, Imperatorem
 ait me mater, non pugnacem peperit;
 magis se censerì cupiens prudentiæ &
 consilij, quam præliandi virtute, osten-
 densque bellandi gloriam, potius in
 vnius ratione positam esse, quam in
 multorum viribus. Meliorem esse sapi-
 tiam, quam arma bellica protulit Ethe-
 reus paraclytus. Gigantes fuere nomi-
 nati, inquit per Prophetam, qui ab ini-
 tio fuerunt statura magna sciētes bellū,
 non hos elegit Dominus, neque viam
 disciplinæ inuenerunt, propterea perie-
 runt, & quoniam non habuerunt sapi-
 tiã interierunt, propter suã insipientiam.
 Tandem militarem artē duabus regulis
 cōprehendi Christianus Poeta scripsit.
*Consilio utilius, quam viribus arma geruntur,
 Militis est robur, consiliumque ducis.*
 Quas Tacitus concinne præsensit, sed
 diuisa,

L. 4. c. 5. tit. 23.
 Part. 2.

Iulius Frontinus
 lib. 4. stratag.
 cap. 7.

Eccles. 9.
 Baruch. c. 3.

Michael Verinus.

Tacitus lib. 3.
 Histor.

diuisa, inquit, inter exercitum, du-
cemque munia militibus cupidinem
pugnandi conuenire, duces providen-
do, consultando, cunctatione sepius,
quam temeritate prodesse. Rex Alpho-
sus Aragonensis rogatus plus ne armis,
an libris deberet, grauiter respondisse
fertur, ex libris arma, & armorum vsum
dedicisse. Aperte innuens se omnia
doctrinae accepto ferre debere. Et si
arma colas, Franciscæ venerande, le-
gum vis ac potestas tibi graphice men-
ti impressæ (si eis vt i velis) tuti duces
praebunt, & quocumque euentu tibi
suffragio erunt: quibus auspicijs te fa-
cile vinces, quæ maior victoria est, dis-
ciplinæ militaris magister eris, hostes
superabis, & virtuti fortuna cedit. De
Marco Porcio Catone viro omnibus
virtutibus ornatò traditur, tantam in
eo vim animi, ingenijque fuisse, vt quo-
cumque loco natus esset fortunam sibi
ipsi facturus videretur, tam in rebus
bellicis, quam ciuilibus. Nimirum cum
secundum Pomponium, Iureconsultus
magnæ spectationis fuerit, librosque
iurisprudentiæ plenos eruditione scrip-
serit. Qui Sardiniam subegit, & Hispa-
niam profectus, rebus prospere gestis,
omnium vrbiū, quæ intra Batim erāt
muros vno die solo e quauit. Scipio etiā
Nasica, qui Dalmatiam vrbe subuer-
tit,

L. 2. §. lex autem,
ibi. Oportet, &
Principem, & du-
cem esse. ff. de ori-
gine iuris.
Plato dialog. 1. de
legib.

Linus lib. 2. de
cad. 3.

L. 2. §. tripartita,
vers. deinde ff. de
orig. iuris.
Polibius.

Inius Front. de
frat. lib. 6. c. 1.

L. 2. §. hunc etiam
ver. G. Scipio Nasica
ca. ff. de orig. iuris.

tit, & optimus ciuis à Senatu iudicatus
fuit, vt matrem Deorum hospitio sus-
ciperet, inter oratores eius etatis elegā-
tissimus fuit, & in iure ciuili adeo ex-
celluit, vt ei publice domus in sacra via
Romæ data sit, quo facilius consuli pos-
set. Nec non Seruius Sulpicius in causis
per orandis post Ciceronem primus,
iurisprudentiæ plures libros in lucem
edidit, qui cum in legatione perijisset
statuam ei populus Romanus pro ro-
stris erexit. Omitto innumeros alios
iuris professores, qui in bello legum
auxilio armati perpetua fama digna
effecere.

L. 2. §. omnium la-
me, verus Seruius,
ff. de orig. iuris.

CAP. X.
*Connuente ius-
titia distributi-
ua ac commuta-
tiua praeualet
legalis.*

IDcirco non nulli irridendi sunt, qui
imperite asserunt inter arma iuridi-
cos, & leges in super effectu in casibus
in opinatis vbi ordinariæ leges, &
filere congruit, saltem ibi legalis iusti-
tia insurgat, quæ suprema lex est, & om-
nes alias consuetudines imbibat. Supremo
enim iure, quod Iupiter sanxit, inquit
Tullius, omniaquæ reipublice salutaria
sunt legitima, & iusta habentur. Quo
spectat, quod de Scipione Nasica tra-
ditum est. Cû Marcus Tiberius Grac-
chus in tribunatu, profusis largitioni-
bus, fauore populi occupato, rem publi-
cam oppressam teneret, palamque iac-
taret, inter empto senatu, omnia per
plebem agi debere, & consentientibus

Tullius Philipp. 8.

Val. Maxim. lib. 3
cap. 2.

Appian. de bello
ciuili, lib. 1.

cunctis,

cunctis, vt consul rempublicam armis
 tueretur. Mucius Scauola consul, & iu-
 ris peritus negaret se vi quicquam ac-
 turum, tunc Nafica, quoniam inquit
 consul, dum iuris ordinem sequitur id
 agit, vt cum omnibus legibus Romanū
 Imperium corruat: egomet priuatus vo-
 luntati vestrae me ducem offero, & su-
 blata dextra proclamauit. Qui rempu-
 blicam saluam esse volunt me sequan-
 tur; eaque voce cunctatione bonorum
 ciuium discussa, Gracchum cum sceler-
 rata factione poenas soluere coegit. Ne-
 cessitas enim ex aliis illicito licitum fa-
 cit. Cedit interdum generosus spiritus,
 ait Valerius, vtilitati, & fortunae viri-
 bus succumbit; vbi nisi tutiora eligan-
 tur consilia, speciosa sequenti concide-
 dum est. Quibus casibus cessantibus
 communes regulæ custodiendæ sunt,
 sine quibus nullum regimen stare pos-
 set. Quod Philon præfensit in hæc ver-
 ba. Est quædā principatus species (ait)
 in quouis vitæ genere sola distans mag-
 nitudine, quod enim est in ciuitate Rex
 hoc in vnico magister, in domo domi-
 nus, inter egrotos medicus, Imperator
 inter milites, præfectus classis inter na-
 uales socios, inter vectores nauclera,
 inter nautas gubernator. Sed cum nec
 oratores, aut iureconsulti, & Imperato-
 res, quamuis artis rudimenta percepe-
 rint,

*Valer. Maxim.
 lib. 7. cap. 6.*

*Philon Iudz. de
 creatione Principi-
 pis.*

cepta signa prælio super sedebat. Gloria belli, ac virtute sua, quemque fretum in aciem ire debere. Speciose Valerius Corvinus suas legiones alloquebatur, tum etiam intueri, cuius ductu, & auspicio in eundem prælium sit, vtrum qui audiendus magnificus adhortator sit, simulque ipse tela tractare, ante signa procedere, versari in media mole pugnae sciat, facta mea non dicta milites sequi volo, nec disciplinam modo, se exemplum petere: qui hac dextra mihi tres consularatus, summamque laudem peperit. Tantum valuit M. Antonij facinus in exercitu suo profligato, vt nunc victus statim victoriam reportaret.

PRæterea Iulius Cæsar cibo, & fomino in vitam non in voluptatem contentus in ancipiti certamine, quod cum iuniore Pompeio in Hispania iniuit, suis præpauore trepide pugnantibus, acie in magno discrimine constituta, & nihil exortatione proficiens, arrepto cuiusdam clypeo, increpitisque militibus, occurrit in hostem exclamans nunc mihi finis vitæ erit, & vobis militiæ. Quo facto pudori cedente metu aciem restituit, ducentis telis in clypeo acceptis. Vbi labor immensus ibi vnica spes, in rebus namque arduis negotium peragit, se primum imperatorem periculis conijcere, nihilque tam efficax, quam eius audacissimum exemplum.

Quare

Linus lib. 7.

Tacitus lib. 3. hist.

Appian. de bello civili, lib. 2.

Robert. Valt. de re militari, lib. 6. cap. 10.

CAP. XIII.

*Imperator quā
doque sua iussa
subire tenetur.*

*Veget. de re mili-
tari, cap. 26.*

Indicum, cap. 3.

*Pater Ioannes To-
res ex Societate
Iesu, in Philosoph.
Princ. I. par. lib. 8.
cap. 9.*

Linus lib. 2. de c. 3.

Linus lib. 2. de c. 3.

Tull. lib. 3. Tuscul.

Quare res asperas, ex quibus solet
totius exercitus salus pendere,
non alteri, quam sibi fidere debet: ip-
sum quandoque expedit exploratum
ire, vt Dei iussu Gedeon exequabatur.
Nam subiecta res oculis certius confi-
lium dabit. Vnde ille Israeliticus stre-
nuissimus dux militum animos his ver-
bis concitabat. Quod me videritis fac-
ere, vos quoq; facite. Finimicis cohori-
tibus instigator obnitebatur. Etenim
vni quisque Aod fortem ducem imi-
tari debet, qui vtraque manu pro dex-
tera utebatur, quo indicant sacra lite-
ra perfectum Imperatorem, vicissim
præliando, vicissim cōsulendo propria
famæ commune bonum præferentem
hostes discipere posse. Vanam, & falsam
gloriam respuere conuenit, etiam si ti-
midus pro cauto, imbellis pro perito
belli à militibus nuncupetur: a veritate
laborare ius saepe aiunt extingui nun-
quam gloriam, qui spreuit veram ha-
bebit. Quod Quinto Fabio Maximo
euenit, qui cūctatione, & consilio Annibalis vires infregit aciem cū acie con-
figere semper detestatus. Necessè est,
inquit Tullius, eum qui sit fortis, eun-
dem esse magnanimum, qui magni ani-
mi inuictum, qui inuictus eum huma-
na res despicere, atque infra se positas
arbitrari. Despicere autem nemo potest

cas.

CAP. XIII.

Liberalitas arripit accipientium animos, & plusquam vires superat.

101
eas res propter quas egritudine affici potest, nisi fortis ex quo efficitur forte virum egritudine nunquam affici. Omnes autem sapientes fortes.

Hercle cum Imperatoriæ arti plures aliæ accedant eximiae, comitesque virtutes, quæ cum exornant, & vndequaque vallatum constituunt. Inter eas liberalitas (quæ in te refulget) magnopere est necessaria, ad militum animos alliciendos, in disciplinaque militari egregie continendos. Ea quidē detrahentium claudit ora, affatim est auctoris orator, scientia voluntatum fascinatoria: liberales enim homines maximē omnium studiosorum amantur. Quæsitus Alexander seuerus, quis aptior Regis coronæ cēleretur, grauitè respōdit, qui amicos munerib⁹ retinet, & inimicos beneficijs ambit. Digna sane sentētia tanto Imperatore, nam omnibus beneficia conferre, secundum Senecam, imitari Deum est, qui & ingratis, & sceleratis dat. Soleis oritur, & piratis maria patent. Deus rerum omnium optimus auctor ignorantibus dare donā incipit, ingratis persequeratur, non cessat beneficia congerere vnam sortiri intentionem scilicet prōdesse. Quia propter munificentiam nobilissimis hominibus frequentius hæret. Vnde Gregorius Romanus Pontifex concludit, hæc

*Arist. lib. 4.
Ethic. 1.*

*Max. Monachus,
sermone 2. de magistro.*

Seneca de beneficijs.

Cap. 1. de donatibus.

sibi quodammodo nobilitatem legem
 imponere, vt debere, quod sponte
 tribuit existimet, & nisi in beneficijs
 creuerit, nihil præstitisse putet. Iucun-
 dissimæ Franciscæ, singulis officiosus
 beneficijs beas, alijs pecunijs, alteris
 opitulando, alijs fauendo, pro alijs
 intercedendo, & vnicuique pro facultatibus tuis succurris. Liberalis namque appellatur, quidat, quod potest, & qui pecunia, vel ope subuenit. Vbi cumque colitur hæc venustissima virtus, sed nullibi utilis, & pretiosa magis quam in bello. Quid militum animos impellit calor, ac pluuia inclementiæ subijci, famem, & egestatem pati, labore infatigabiles esse, duræ militiæ obedientiæ submitti, chara patria exules propriam domum, parentes filios, uxoremque deferere, rure degere, & pernoctare, pro domo naui, pro lecto tabula in procelloso mari fluctuantibus frui, aquam foetidam bibere, & cibum corruptum edere, plerumque spurcis animantibus alijs mortíferas cicatrices excipere, mortem sibi gloriosam existimare, nisi præmij spes, quod pœne impossibilia, suauia, & facilia reddit. Eo impendi laborem, ac periculum, inquit Liuius, vnde emolumentum, atque honos speretur, nihilque non aggressuros homines, si magnis conatibus

magna

*Seneca, lib. 1. de
 benef.*

Liuius lib. 4.

magna præmia proponantur, magnosq;
animos, magnis honoribus fieri. Si præ-
miū enim mera iustitia debitum mili-
tes ad res magnas gerendas excitat, nō
ne munificus dux exercitus, plures stre-
nuos, laboriosos, dicto audientes, auda-
ces efficiet, & sibi immortale nomen
comparabit? Quam doctrinam Salomō
coelesti aflatu luminavit. Victoriam, &
honorem adquirere ait, qui dat mune-
ra, animamque accipientium aufer-
re. Rex Illephonsus Aragonensis, nullū
sibi diem præterijisse sine largiendis mu-
neribus dicebat. Et Alexander magnus
nulla non bellica virtute præditus se ab
ullo nunquam liberalitate superatum
gloriabatur. Cyrus Persarum Rex pec-
unias, non thesauros, sed amicos de se
benemeritos præferebat.

Provi. cap. 22.

*Panorm. de rebus
gestis Regis Al-
phonso.
Celiuss lib. 7. c. 38.*

*Pontanus de Prin-
cipe ex Xenopho-
nis prædia.*

CAP. XV.
*Affabilitas Im-
peratoris mili-
tes efficit obse-
quentes.*

Sed liberalitati affabilitatem vnitā
habes, quam sociam aptam, Vale-
rius Maximus præscripsit, quoniam idē
laudis genus expetunt. Illa hominum
conciliat amicitiam, hæc etiam amorē
elicit. Fili inquit Salomon in māfuetu-
dine operam tuam perface, & super homi-
num gloriā diligeris. Naturaliter vnus-
quisque se amari cupit, huncque amo-
rem in homine affabili, & beneuolo ve-
luti in speculo conspicit unde recipro-
co amore grates refert. Nā amor amo-
ris est, magnus ex benevolentia, & affa-
bilitate.

*Valerius Max. lib.
3. cap. 1.*

Eccles. cap. 3.

affabilitate, etiam reuerentia dimanat.
Qui colitur etiam amatur, non enim po-
test amor cum timore misceri. Seruilis
D. Bern. serm. 87. est timor notat melissus Bernardus,
quandiu ab amore non manumittitur, &
qui de amore non venit honor, non honor
sed adulatio est, qua propter Ennius.

Quem metunt oderunt;

Quem quisque odire perisse cupit.

Ex belli congressu, aliquibus vulneri-
bus exceptis, Lisymacho egresso, prior
obuiam venit Alexander magnus, qui
cum in promptu non essent lintea qui-
bus sanguis exurgeretur, sublato diade-
mate ex eis constructo, illud Lisymachi
medella porrexit. Idem in brumali die

*Iulius Frontinus,
lib. 6. Stratag. c. 6*

populum nunc circumfissum ingrediens
militem etate militaque prouectum fri-
gore pressum adspiciens, loco ex quo se
ad rogi calefaciebat surrexit, senemque
apprehendens infidere iussit, manuque
manibus, & corpore tanquam familia-
ris calorem applicabat. Quid mirum
est, inquit Valerius Maximus, si sub eo

*Valer. Max. lib. 3.
cap. 1.*

*Iulius Front. lib. 6
Stratag. c. 6.*

duce tot annis militare iucundum du-
cebant, cui gregarij militis incolumitas
proprio fastigio charior erat. Singuli,
qui tecum conuersantur beneuolentia,
comitatemque tuam propalant. Qua
de causa milites vexilla tua in sequutu-
ri felicitari tribuunt, in qua te fidelis
possem produci testis. Nam erga me hu-

mani-

manitate ita deuinctum tenes, vt arma
pro toga, & togam pro armis pro te li-
bentissime mutuarem, & vbiq̃ue terra-
rum substantiam, & vitā extremis peric-
ulis subijcerem. Nullum dignitatis,
aut lucri pretiosius præmium ratus, quā
tuo obsequio præsto esse. Difficile est
dictu, inquit Tullius, quantum concil-
liet animos hominum comitas, affabi-
litasq̃ue sermonis, extāt epistolæ, & Phi-
lippi ad Alexandrum, & Antipatri ad
Cassandrum, & Antigoni ad Philippū
filium, trium prudentissimorum, qui-
bus præcipiunt, vt oratione benigna
multitudinis animos ad beneuolētiam
alliciant, militesq̃ue blando appellan-
do sermone deliniant. Cyrus erga suos
adeo fuit officiosus, vt omnes proprio
nomine, etiam si in exercitu innumeri
essent nuncuparet. De quo asseritur in
toto vitæ discursu neminem aspero ser-
mone alloquutum. Nec mirandum est
milites affabilitate deuinci, cum hostiū
odium in charam amicitiam reducat.
Scipio innatæ humanitatis, peruagata
fama, Romanæ ditionis totam Hispani-
am fecit. Celebre quoque est beneuo-
lentiæ Camilli exemplum, qui cum ob-
sidione phaliscorum urbem circunclu-
deret, capiendiq̃; eam diuturnus labor
videretur, patriciorū iuuenū magistrū
proditorem tradens Regem, & ciues ad
deditionem pellexit.

Lib. 1. Officiorū.

*Valer. Max. lib. 8.
cap. 7.*

Cicero Quint.

*Linus lib. 7. dec. 3
cap. 7.*

*Linus lib. 5.
Iulius Fron. lib. 4.
Stratag. cap. 4.*

Ve-

CAP. XVI.

*Cor docile, con-
siliūque dili-
gens sapientia
flagrat.*

Verum his quibus prædicitur, es vir-
tutibus aliam annexis, quæ om-
nium veluti sigillum, & complementū
est. Nihil, quod egere consilio discer-
nis, tam tuo arbitrio, quam alieno con-
fidis. Res quidem prudentia, & humi-
litate plena. Nam cum, qui de sui vnus
sententia omnia gerit, superbum magis,
quam prudentem iudico. Id enim natu-
ra euenit, ut in suo quisque hebetior sit
negotio, quam in alieno. Fili sine con-
silio nil facias, monet Salomon, & post
factum non poenitebis. Prudentis est
omnia ante rem inceptam prouidere,
consilioque suscepto exequi. Successus
enim stultorum est, graues autem vii
secundum rerum principia iudicant.
Errant, inquit Iulius Cæsar, qui in bello
omnes secundos rerum euentus, expec-
tant. Plerumque hercle inferior nume-
ro, viribusque exercitus omnibus his
superiorem prosternit. In prælio celebri
Pauia, quid Franciscus Gallorum Rex,
fortissimūque dux captus fuit, pluri-
bus ducibus, primoribusque viris cæsis,
& opulentissima militum castrorumq;
præda facta, inter cænam per Principes
viros orta contentione, utrum intem-
pestiue, & sine maturo consilio cum Im-
periali exercitu conflixisset, multis ab
eis disertis rationibus, dixisse fertur. Si
res integræ manerent, ut antecongres-
sum

Eccles. cap. 31.

*Plinius in iur. lib.
5. epist. ad Rufum.
Lamius lib. 2. de i. 3.
cap. 14.*

*Cæsar in comm.
cap. 7.*

*Ulcæ in vitæ Cle-
mentis 7. in Hist.
Pont.*

sum perpendi, sæpè sapius arma armis
confererem. Sententia quidem constā-
ti Imperatori necessaria, & fortunæ ca-
sibus inflexibili. Est namque iniquum,
sed vsu receptum, inquit Plinius, quod
honestæ consilia, velut turpia prout ma-
le, aut prospere cedunt, ita vel laudan-
tur, vel reprehenduntur. Vnde plerumq;
eadem facta, modo furoris, modo liber-
tatis nomē accipiūt. Quare si dux apud
Carthagenenses prauo consilio licet fe-
lici euentu pugnasset in crucem elatus
pœnas dabat, sed consulatione facta,
negotiū accelerare opus est. Vile itaq;
est consilium, inquit D. Gregorius, cui
robur fortitudinis deest, quia quod tra-
ctando inuenit, carens viribus vsque ad
perfectionem operis non perducit. Ma-
ximè in bello vbi occasio amplius iuuu-
re solet, quā virtus. Et sæpius vidimus,
inquit Liuius, consilium alioqui per se
tutum, & salubre mora temerarium, &
infelix factum esse. Post Cannensem
cladē, quæ Romanæ reipublicæ terror,
& perniciēs fuit, si Annibal velociter
victos in sequeretur, victoriæque occa-
sionem arriperet Romanæ vrbs domi-
nium occuparet. Sed Maharbalis spre-
to consilio, qui in ea re deliberandum
non esse instabat cunctatione id effecit,
vt postea excidio patriæ esset, exulque
mortem sibi consciscerer.

*Plin. lib. 5. vbi su-
pra.*

*Alex. ab Alex.
lib. 4. cap. 7.*

*D. Gregor. lib. 1.
moral.*

*Veget. de re mili-
tari, lib. 3. c. 26.*

Liui. dec. 3. cap. 17.

Florus, lib. 2. c. 2.

*Plutar. in Vita Pa-
lrij M.*

*Liuius lib. 2. dec. 3.
& lib. 9. cap. 4.*

In te

L. 4. tit. 23. par. 2.
L. 1. tit. 6. par. 2.

IN te igitur congregantur, Francisce honorifice, præclara nobilitas, optima indoles, alacre ingenium, historiæ studium, eloquentiæ vis, iurisprudentiæ ratio, rei militaris disciplina, animi fortitudo, corporis robur, elegans persona, munificentia profusio, affabilitatis & benevolentia charitas, consulendi pronus genius. Quemadmodum enim patruorum, iuris utriusque excellentia, vnus recta columna rempublicam sustinuit, alter tamen antistes vigilantissimus præest, amboque Illustrissimi, eximia virtute, dignitates supremas adepti, generi tuo honores auxerunt: Tu etiam generosus vir varia doctrina, & armorum, & dotum selectarum præstantia classi præfecti excelsum gradum ascendere meruisti, qui etsi profapia tuæ splendor nobilitatis deesset, & ei nitoré, ac posteris tuis (faxit Deus vt innumeri procreentur) perpetuum decus infereres. Animi namque magnitudine expectamus, littorum Oceani præsidia à Sarracenorum rabie, Hæreticorumque impietate constanter defensurum, bassimq; fixum Hispaniam fulciturum. Vale.

Licentiatus D. Benedictus Tebar.